

نقش کمال‌گرایی و مثبت‌اندیشی والدین در پیش‌بینی مهارت‌های اجتماعی دانش‌آموزان مقطع ابتدایی

سیده لیلا حسینی طبقدهی^۱، زینب اسدی^۲

چکیده

هدف از پژوهش حاضر بررسی نقش کمال‌گرایی و مثبت‌اندیشی والدین در پیش‌بینی مهارت‌های اجتماعی دانش‌آموزان مقطع ابتدایی بود. روش پژوهش توصیفی-همبستگی (از نوع رگرسیون) بود. جامعه آماری پژوهش شامل کلیه دانش‌آموزان مقطع ابتدایی بودند که در نیمسال ۹۴-۱۳۹۳، در مدارس ابتدایی شهرستان قائم‌شهر مشغول به تحصیل بودند. از بین این جامعه، نمونه‌ای به حجم ۳۷۷ نفر؛ با روش نمونه‌گیری خوشه‌ای انتخاب شده و داده‌های مورد نیاز با استفاده از مقیاس چندگانه کمال‌گرایی هویت و فلت، پرسش‌نامه‌ی مثبت‌اندیشی اینگرام و وینسکی و مقیاس درجه‌بندی مهارت‌های اجتماعی ماتسون و همکاران جمع‌آوری شد. به‌منظور تجزیه و تحلیل داده‌ها، از ضریب همبستگی پیرسون و تحلیل رگرسیون چندگانه استفاده شد. نتایج نشان داد که بین کمال‌گرایی و مثبت‌اندیشی والدین با مهارت‌های اجتماعی دانش‌آموزان مقطع ابتدایی شهرستان قائم‌شهر رابطه وجود دارد ($p < 0/05$). نتایج تحلیل رگرسیون نشان داد که کمال‌گرایی و مثبت‌اندیشی با تبیین ۳۱ درصد از واریانس نمره‌ی کل مهارت‌های اجتماعی، قابلیت پیش‌بینی متغیر ملاک را دارند ($p < 0/01$). این یافته‌ها ضرورت توجه جدی برنامه‌ریزان، مشاوران و مسئولین امر را به امر مهارت‌های اجتماعی دانش‌آموزان نشان می‌دهد.

واژه‌های کلیدی: کمال‌گرایی، مثبت‌اندیشی، مهارت‌های اجتماعی، دانش‌آموزان مقطع ابتدایی

^۱ نویسنده‌ی رابط: استادیار گروه مدیریت آموزشی، واحد رامسر، دانشگاه آزاد اسلامی (leila.hosseinitabaghdehi@yahoo.com)

^۲ کارشناس ارشد روان‌شناسی عمومی، واحد ساری، دانشگاه آزاد اسلامی

امروزه خانواده‌ها تلاش می‌کنند فرزند خود را از همان اوان کودکی برای بردن گوی سبقت از همسالانشان آماده کنند. این شیوه تربیتی سبب شده است که فرزندان زمانی خود را با ارزش بدانند که مورد تأیید والدین خود قرار بگیرند. گاهی اوقات همین حساسیت و توجه بیش از حد والدین می‌تواند بر برخی عوامل شخصیتی و روان‌شناختی از جمله مهارت‌های اجتماعی فرزندان اثر بگذارد (موسوی دیوا، ۱۳۹۲). نقش مهارت‌های اجتماعی در رشد تحول کودکان انکارناپذیر است. پژوهشگران نشان داده‌اند که نقص مهارت‌های اجتماعی در دوران کودکی با مشکلات سازگاری در دوره‌های بعدی (ماتسون، روتاتوری و هلسل^۱، ۱۹۸۳)؛ اختلال سلوک و بزهکاری در سنین نوجوانی (بولکلی و کرامر^۲، ۱۹۹۴)؛ ترک تحصیل (مریل و گیمپل^۳، ۱۹۹۸)؛ و مشکلات بهداشت روانی در بزرگسالی (ایسنبرگ و همکاران^۴، ۱۹۹۵) ارتباط دارد.

از سوی دیگر دانش آموزان در دوره کودکی و نوجوانی با مسائل اساسی مانند بحران هویت، منفی‌نگری، انحرافات اجتماعی، انحرافات جنسی و اختلالات عاطفی مانند افسردگی، پرخاشگری، بزهکاری، اعتیاد، خودکشی، مشکلات خانوادگی و شغل مواجه هستند. بنابراین برای پیشگیری از افزایش شیوع این عوامل در نوجوانان و افزایش توانایی آنها ضروری است که نوجوانان در این دوران دارای کفایت اجتماعی لازم باشند (معمدی و همکاران، ۱۳۹۱). یکی از نظریه‌های جدید در مبحث شناخت اجتماعی که به بررسی مهارت‌های اجتماعی پرداخته است، نظریه کریک و داج^۵ (۱۹۹۹) در مورد پردازشگری اطلاعات اجتماعی است. طبق این نظریه برای اینکه تعامل اجتماعی به صورت مناسب تحقق یابد لازم است که محرک اجتماعی به درستی رمز گردانی شده و با دیگر اطلاعات مربوطه مقایسه و تفسیر گردد. هرچه محرک اجتماعی بهتر پردازش شود، مهارت اجتماعی کودک بیشتر و تعامل او با دیگران موفقیت‌آمیزتر خواهد بود. اجتماعی شدن فرآیندی است که در آن هنجارها، مهارت‌ها، انگیزه‌ها، نگرش‌ها و رفتارهای فرد شکل می‌گیرد تا ایفای نقش کنونی یا آتی او در جامعه مناسب و مطلوب شناخته شود. در این فرآیند، اکتساب و به کارگیری مهارت‌های اجتماعی و چگونگی برقراری ارتباط و تعامل با دیگران، یکی از مؤلفه‌های رشد اجتماعی محسوب می‌شود. بنا به تعریف، مهارت‌های اجتماعی به رفتارهای آموخته شده و مقبول جامعه اطلاق می‌شود؛ رفتارهایی که شخص می‌تواند با دیگران به نحوی ارتباط متقابل برقرار کند که به بروز پاسخ‌های مثبت و پرهیز از پاسخ‌های منفی بینجامد (نریمانی و همکاران، ۱۳۸۸). به اعتقاد اسپنس^۶ (۲۰۰۳) مهارت‌های اجتماعی توانایی انجام رفتارهایی است که در توانمندسازی یک فرد برای کسب قابلیت اجتماعی مهم هستند.

3. Matson, Rotatori & Helsel
2 . Bulkeley & Cramer
3 . Merrell & Gimpel
4. Eisenberg & et al
5 . Crick & Dodge
6. Spence

مهارت های اجتماعی اغلب به عنوان مجموعه پیچیده ای از مهارت ها در نظر گرفته می شود که ابعادی مانند: ارتباط، حل مسئله و تصمیم گیری، جرئت ورزی، تعاملات با همسالان و گروه و خودمدیریتی را شامل می شود (آویدگان و همکاران^۱، ۲۰۰۹؛ حسین خانزاده و یعقوب زاده، ۱۳۸۹). به گفته ماتسون، مهارت های اجتماعی، رفتارهایی هستند که رشد آن ها می تواند به عملکرد مؤثر و مفید فرد در جامعه کمک نماید (ماتسون، ۱۹۹۰؛ یوسفی و خیر، ۱۳۸۱).

به اعتقاد آلفانو و بیدل^۲ (۲۰۱۱) مهارت های اجتماعی بر رفتارهای فراگرفته مطلوبی اشاره دارد که فرد را قادر می سازد با دیگران رابطه مطلوبی داشته و از واکنش های نامعقول اجتماعی خودداری کند. مهارت های اجتماعی طیف گسترده ای از رفتارها از قبیل توانایی شروع ارتباط مؤثر و مناسب با دیگران، ارائه پاسخ های مفید و شایسته، تمایل به رفتارهای سخاوتمندانه، همدلانه و یاری گرانه، پرهیز از تمسخر، قلدری و زورگویی به دیگران را شامل می شود.

با توجه به نیاز انسان ها به برقراری ارتباط با اطرافیان خود می توان گفت که سازه مهارت های اجتماعی از اهمیت زیادی برخوردار است و به تبع آن متغیرهایی که می توانند بر این سازه تأثیرگذار باشند و آن را پیش بینی کنند، مهم می باشند (موسوی نژاد و امیریان زاده، ۱۳۹۶).

بی تردید کمال گرایی یکی از ویژگی های شخصیتی است که نقش مهمی را در سازش یافتگی افراد (فلت، بلنکستین و هویت^۳، ۲۰۰۹)؛ و در علت شناسی، استمرار و دوره بالینی آسیب شناسی روانی بازی می کند (یونگ^۴، ۲۰۱۳). از لحاظ تاریخی مفهوم کمال گرایی یک مقوله روانشناختی مورد علاقه بسیاری از روان شناسان است (دونگ جین^۵، ۲۰۱۱)، و گاهی معیارهای کمال گرایی و غیر واقع بینانه از سوی دیگران بر فرد تحمیل می شود که دسترسی به این معیارها، بسیار دشوار می باشد. از آنجایی که این معیارها افراطی بوده و به عنوان تجربیاتی تحمیلی و بیرونی مطرح اند، بنابراین، می تواند نوعی احساس عدم کنترل را در فرد ایجاد کنند، که نتایج آن احساس شکست، اضطراب، خشم، درماندگی و ناامیدی است (سوئینی و فینگرهات^۶، ۲۰۱۳).

اگر چه تعریف پذیرفته شده ای برای کمال گرایی وجود ندارد، اما به طور وسیعی به عنوان یک ویژگی شخصیتی مرتبط با موفقیت و پیشرفت فردی لحاظ شده و در دستیابی افراطی و وسواسی به استانداردهای بالا و انتظارات بیش از حد از خود منعکس می شود. بسیاری از محققان، کمال گرایی را به عنوان یک ویژگی

-
1. Aydogan & et al
 2. Alfano & Beidel
 3. Flett, Blankstein & Hewitt
 4. Yu-neng
 5. Dong-jin
 6. Sweeney & Fingerhut

تضعیف کننده می دانند، ولی عده ای دیگر معتقدند که کمال گرایی خصوصیت انگیزی سودمندی است که موفقیت و دستیابی به برتری و کمال را افزایش می دهد (هاس و پراپاویسیس^۱، ۲۰۰۴؛ استوبر و اوتو^۲، ۲۰۰۶).

در واقع ادبیات کمال گرایی سرشار از توصیف های موردی کمال گرایی است که پذیرش بی قید و شرط خود را امری دشوار می دانند. این افراد بسیار مشتاق جلب تأیید و گریز از عدم تأیید سایر افراد هستند و این موضوع مشغله ذهنی آن ها را تشکیل می دهد. این ناتوانی در پذیرش بی قید و شرط خود گهگاه گسترش یافته و به ناتوانی در پذیرش سایرین منجر می شود (استوبر، ۲۰۱۴). از دیدگاه دوبعدی، ابعاد کمال گرایی سازش یافته و سازش نیافته (لو و ابوت^۳، ۲۰۱۳)، مثبت و منفی (چو و چان^۴، ۲۰۱۳)، فعال و منفعل (ماهوآ و یوجوآن^۵، یوجوآن^۵، ۲۰۱۴) در نظر گرفته می شود.

بسیاری از پژوهشگران، رویکردی چند بعدی برای مطالعه کمال گرایی در پیش گرفته اند. از جمله می توان به هویت و فلت^۶ (۲۰۰۴) اشاره کرد که سه بعد را برای کمال گرایی در بافت اجتماعی قائل شده اند. این ابعاد عبارتند از: کمال گرایی خودمدار که به وضع معیارهای بالا و غیرواقع گرایانه برای خود، خود انتقادگری و تحمیل خواسته های سخت گیرانه بر خود اشاره دارد، کمال گرایی دیگر مدار که به داشتن انتظارات بالا و غیر واقع بینانه درباره دیگران اشاره دارد و کمال گرایی جامعه مدار که به باور فرد مبتنی بر این که دیگران از فرد، انتظار کامل بودن دارند و او باید انتظارات آنان را برآورده سازد، اشاره دارد (هویت، هابک، لی - بگلی، شری و فلت^۷، ۲۰۰۸).

نتایج پژوهش اینس، کاکس و کلارا^۸ (۲۰۰۲) نشان داد که والدین با کمال گرایی مثبت، تلاش می کنند تا فعالیت های کودک را در جهت منطقی بودن رفتار، هدایت کنند و با گفت و شنود کلاسی، کودک را در مسیر استدلالی وارد نمایند. آن ها همچنین معتقدند که والدینی که این رویکرد را دارند تربیت کردن، بیان گرم، همسانی و پذیرش و در نهایت صلاحیت اجتماعی کودکانشان را تسهیل و فرزندانشان را تشویق می کنند که خود متکی، خوددار و خودکاو شگر باشند. همچنین نتایج پژوهش هفشجانی و تقوی (۱۳۹۵) نیز نشان داد که کمال گرایی والدین موجب افزایش سازگاری اجتماعی و مهارت های ارتباطی فرزندان می شود، و والدینی که کمال گرایی مثبت دارند، فرزندان خود را با راهبردهای منطقی به سوی هدف هدایت می کنند، زمان گفتگو و بیان افکار را به فرزندان می دهند، بیشتر ارتباط با فرزندان خود را از طریق گفت و شنود منطقی هدایت می

-
1. Haase & Prapavessis
 2. Stoeber & Otto
 3. Lo & Abbott
 4. Choo & Chan
 5. Maohua & Yujuan
 6. Hewitt & Flett
 7. Hewitt, Habke, Lee-Baggley, Sherry & Flett
 8. Enns, Cox & Clara

کنند و این شیوه خود روشی برای تمرین گفت و شنود مؤثر می باشد که این کودکان می توانند در ارتباط با سایر افراد از این شیوه استفاده نمایند و در مهارت های بین فردی توانمند گردند.

افزون بر این، آموزش مثبت اندیشی برای کودکان و نوجوانان به منظور تقویت و بهبود ارتباط مؤثر با خود، دیگران، زندگی، افزایش عزت نفس و موفقیت تحصیلی بسیار مفید خواهد بود (برخوری و دیگران، ۱۳۸۸). مثبت اندیشی به معنای داشتن نگرش، افکار و رفتار و کرداری خوش بینانه در زندگی است. به عبارت دیگر، از نظر روان شناسی، مثبت گرایی هم مثبت اندیشی است و هم مثبت کرداری. در سال های اخیر و در پی موج تازه ای که در روان شناسی، پدید آمده، روان شناسی مثبت گرا به صورت نوینی مطرح شده است. مثبت اندیشی تنها در داشتن افکاری خاص خلاصه نمی شود، بلکه نوعی رویکرد در جهت گیری کلی درباره ی زندگی است. مثبت اندیشی یعنی توجه داشتن به امور مثبت در زندگی و نپرداختن به جنبه های منفی (کویلیام^۱، ترجمه براتی سده و صادقی، ۱۳۹۰). این مهارت شامل مبارزه با افکار منفی، تغییر دادن تصاویر ذهنی، تقویت عزت نفس، ابراز وجود، تحقق بخشیدن به توان های بالقوه و مثبت زیستن است. مهارت های مثبت اندیشی، آموزش برخی مهارت های شناختی - رفتاری را در بر می گیرد که در برخی منابع به عنوان زیرمجموعه ی مهارت های اجتماعی و مهارت های زندگی از آن ها نام برده می شود (صدارت مرنی، ۱۳۸۸).

مثبت نگری یکی از مهم ترین متغیرهای مؤثر در ارتباطات اجتماعی است، به گونه ای که هم روان شناسان به آن توجه نموده و هم پیشوایان دینی بر آن تأکید ورزیده اند که در روایات از آن به حسن ظن یا خوش گمانی یاد شده است. ارزش مثبت اندیشی وقتی معلوم می شود که بدانیم امید و نشاط در زندگی در سایه خوش بینی حاصل می شود. مثبت نگری حاصل تعامل آرام و بدون مشکل با محیط اجتماعی است که پیامد آن مجموعه ای از تمایلات مبتنی بر رضایت مندی، خوش بینی، امید، اعتماد و اطمینان خاطر در فرد است (عمادی نژاد، ۱۳۹۲).

جباری و همکاران (۱۳۹۲) اشاره نمودند که آموزش مهارت های مثبت اندیشی برای کودکان و نوجوانان، به منظور تقویت و بهبود ارتباط مثبت با خود، ارتباط مثبت با دیگران و زندگی و نیز افزایش عزت نفس و موفقیت تحصیلی آنان بسیار مفید و سودمند به نظر می رسد. آموزش این مهارت ها به آنان کمک می کند تا خود را بهتر بشناسند و پیرامون نظر خود درباره ی خویشان و جهان کنجکاوی کنند. در آموزش خوش بینی و مثبت اندیشی، دانش آموزان تشویق می شوند تا تجربه ای مثبت و خوب را باز شناسند و نقش آنها را در افزایش و ارتقای احترام خود بازشناسی کنند و توانایی شناخت جنبه های مثبت دیگران را کسب نمایند. آنان همچنین می آموزند تا در جهان موضعی فعال اتخاذ کنند و زندگی خود را شخصاً شکل دهند، نه این که هر

آنچه بر سرشان می آید را به گونه ای منفعل بپذیرند. مثبت اندیشی به فرد کمک می کند تا در مقایسه با آنچه که دیگران از او انتظار دارند، موفقیت بیشتری در زندگی، مدرسه و محیط کار به دست بیاورد.

مثبت اندیشی، فرآیند شناختی است که باعث ایجاد تصورات امیدوارکننده، گسترش ایده های خوش بینانه، یافتن راه حل مناسب برای مشکلات، تصمیم گیری مثبت و به طور کلی یک چشم انداز روشن نسبت به زندگی می شود. با این حال، مثبت اندیشی نیاز به ارزیابی واقع گرایانه را نادیده نمی گیرد. در عوض، هر دو جنبه مثبت و منفی از مسائل، حوادث و شرایط را تصدیق می کند و سپس به سمت تمرکز و تفاسیر مثبت حرکت می کند (بخت و زائوسنیوسکی^۱، ۲۰۱۳). به اعتقاد سلیگمن^۲ (۱۹۹۶) تفکر مثبت، نگرشی کلی نسبت به زندگی است، یعنی در هر شرایطی به جای تکیه کردن بر موارد منفی، روی نکات مثبت متمرکز شده و باعث می شود که افراد افکار خوبی در مورد خودشان و دیگران داشته باشند و با آن ها رابطه مثبت برقرار کنند و انتظار بهترین ها را از دنیا داشته باشند و مطمئن باشند که به آن دست خواهند یافت (کویلیام، ۲۰۰۶).

کاپرارا و همکاران^۳ (۲۰۰۶) نیز معتقدند که مثبت اندیشی به مثابه بعدی پنهان و زمینه ای برای رضایت از زندگی، اعتماد به نفس، خوش بینی و شادی و نیز به عنوان ابزاری برای بروز اثرات مثبت و منفی باید در نظر گرفته شود. این باورهای خودکارآمد، احساسات مثبت و منفی و ارتباطات میان فردی و اجتماعی جوانان را مدیریت می کنند یافته های پژوهش جعفری و همکاران (۱۳۹۳) نشان داد که آموزش خوش بینی از طریق عامل های کفایت اجتماعی بر جنبه های مختلف زندگی دانش آموزان می تواند مؤثر باشد و روابط بین فردی و اجتماعی آن ها را تقویت کند. پوررضوی و حافظیان (۱۳۹۶) نیز نشان دادند که مثبت نگری، مثبت اندیشی، خوش بینی و آموزش مهارت های مثبت اندیشی موجب افزایش سازگاری اجتماعی، تحصیلی و هیجانی می شود.

با توجه به مطالب گفته شده و گستردگی جوامع امروزی و وجود مشکلات گوناگون، و با توجه به اهمیت نقش مهارت های اجتماعی در موفقیت افراد بالاخص کودکان و نوجوانان، ضرورت ایجاد می کند که عوامل مؤثر بر این متغیرها شناسایی و در جهت پیشگیری و کاهش عوامل تضعیف کننده ی مهارت ها و ارتقاء این مهارت ها به کمک عوامل تقویت کننده ی آن ها، مورد استفاده قرار گیرد. و از آنجایی که به نظر می رسد مهارت های مثبت اندیشی و کمال گرایی والدین، توانمندی افراد را برای برقراری ارتباط های سازنده اجتماعی افزایش می دهد و با کسب حمایت های اجتماعی بر توانمندی افراد برای مقابله با چالش های روزمره زندگی می افزاید، بنابراین پژوهش حاضر با هدف تعیین نقش کمال گرایی و مثبت اندیشی والدین در پیش بینی مهارت های اجتماعی دانش آموزان انجام شد.

1. Bekhet & Zauszniewski
2. Seligman
3. Caprara

روش

روش پژوهش حاضر توصیفی از نوع همبستگی بود. بنابراین کمال گرایی و مثبت اندیشی به عنوان متغیرهای پیش بین و مهارت های اجتماعی به عنوان متغیر ملاک در نظر گرفته شدند.

جامعه، نمونه و روش نمونه گیری: جامعه مورد مطالعه این پژوهش را کلیه دانش آموزان مقطع ابتدایی شهرستان قائم شهر که در سال تحصیلی ۹۴-۹۳ مشغول به تحصیل بودند، تشکیل دادند. که ۳۷۷ دانش آموز مقطع ابتدایی با استفاده از روش نمونه گیری خوشه ای چند مرحله ای به عنوان نمونه انتخاب شدند. برای تجزیه و تحلیل داده ها نیز علاوه بر آمار توصیفی از آزمون همبستگی پیرسون و رگرسیون چندگانه بر روی نرم افزار spss 18 استفاده شد. برای جمع آوری داده ها از پرسش نامه های زیر استفاده شد:

پرسش نامه کمال گرایی هویت و فلت (۱۹۹۱): این پرسش نامه که توسط بشارت در سال ۱۳۸۲ به صورت فرم ایرانی در آمده است یک آزمون ۳۰ سؤالی است که سه بعد کمال گرایی خویشتن مدار، کمال گرایی دیگر مدار و کمال گرایی جامعه مدار را اندازه گیری می کند. هر یک از سه زیر مقیاس آزمون، ۱۰ ماده داشته که بر اساس مقیاس ۵ درجه ای لیکرت، هر آزمودنی در هر ماده از نمره ۱۰ تا ۵۰ را به دست خواهد آورد. برای پایایی مقیاس، توسط بشارت (۱۳۸۲) برای زیر مقیاس کمال گرایی خویشتن مدار ضریب آلفای کرونباخ ۰/۹۲، برای کمال گرایی دیگر مدار ۰/۸۷ و برای کمال گرایی جامعه مدار ۰/۸۴ گزارش شده است. برای به دست آوردن روایی همزمان، مقیاس کمال گرایی چند بعدی همزمان با مقیاس مشکلات بین شخصی، مقیاس سلامت روانی و زیر مقیاس های نوروزگرایی و برونگرایی مقیاس شخصیتی NEOPI- R مورد استفاده قرار گرفت که همبستگی های معنی دار، این روایی را تأیید کرد. در پژوهش حاضر ضریب پایایی پرسش نامه ۰/۸۹ به دست آمد.

پرسش نامه مثبت اندیشی اینگرام و ویسنیکی^۱ (۱۹۸۸): این پرسش نامه شامل ۳۰ سؤال ۵ گزینه ای بر اساس مقیاس لیکرت با دامنه ای از نمره ۱ تا ۵ (هرگز) تا پنج (همیشه) تنظیم شده است. پایایی این آزمون بر اساس آلفای کرونباخ ۰/۹۴ و بر اساس روش دو نیمه کردن ۰/۹۵ محاسبه شد. روایی این آزمون مورد تأیید متخصصان بوده است و همپنین در پایان نامه کارشناسی ارشد کریمی (۱۳۹۱) تحت عنوان بررسی رابطه میان جهت گیری مذهبی، مثبت اندیشی و رضایت زناشویی همسران جانبازان شهرستان گنبد کاووس نیز پرسش نامه مثبت اندیشی از لحاظ روایی مورد تأیید اساتید راهنما و مشاور قرار گرفته و پایایی آن با استفاده از آلفای کرونباخ برابر ۰/۸۹ محاسبه گردید. در پژوهش حاضر نیز پایایی ابزار از طریق ضریب آلفای کرونباخ ۰/۹۱ به دست آمد.

پرسش نامه مهارت های اجتماعی ماتسون (۱۹۸۳): این پرسش نامه برای سنجش مهارت های اجتماعی کودکان و نوجوانان توسط ماتسون، روتاتوری و هسل ساخته شده و ۵۶ آیتم دارد که مهارت های اجتماعی کودکان ۴ تا ۱۸ ساله را می سنجد و بر اساس یک شاخص ۵ درجه ای از نوع مقیاس لیکرت با دامنه ای از نمره یک (هرگز / هیچ وقت) تا پنج (همیشه) تنظیم شده است. برای این مقیاس ۵ مؤلفه ی فرعی شامل مهارتهای اجتماعی مناسب (از قبیل داشتن ارتباط دیداری با دیگران، مؤدب بودن و اشتیاق به تعامل با دیگران به صورتی مفید و مؤثر)، رفتارهای غیراجتماعی (از قبیل دروغ گفتن، کتک کاری، خرده گرفتن از دیگران، ایجاد صداهای نابهنجار و ناراحت کننده و زیر قول زدن)، پرخاشگری (شامل به آسانی عصبانی شدن، یک دندگی و لجبازی)، برتری طلبی (شامل رفتارهای به خود نازیدن و به دیگران پز دادن، تظاهر به دانستن همه چیز و خود را برتر از دیگران دیدن) و حسادت / گوشه گیری (شامل تنهایی و حسادت) است. یوسفی و خیر (۱۳۸۱) برای بررسی پایایی مقیاس از ضریب آلفای کرونباخ و تنصیف استفاده کرده اند که مقدار ضریب آلفای کرونباخ و تنصیف برای کل مقیاس یکسان و برابر ۰/۸۶ بوده است که مقادیر این دو ضریب برای دختران به ترتیب ۰/۸۵ و ۰/۸۶ و برای پسران به ترتیب ۰/۸۷ و ۰/۸۵ می باشد. همچنین، روایی همزمان این پرسش نامه با آزمون مهارت های اجتماعی بیابانگرد ۰/۸۳ به دست آمد. در پژوهش حاضر نیز پایایی ابزار از طریق ضریب آلفای کرونباخ ۰/۹۱ به دست آمد.

روش اجرا: برای جمع آوری اطلاعات بعد از اخذ مجوز لازم از دانشگاه به اداره آموزش و پرورش استان مازندران مراجعه و با دریافت معرفی نامه برای ارائه به اداره آموزش و پرورش شهرستان قائم شهر؛ به قسمت امور پژوهشی مراجعه نموده و هماهنگی های لازم با مدارس صورت گرفت. سپس پژوهشگر به مدارس ابتدایی مذکور (۳ مدرسه دخترانه و ۳ مدرسه پسرانه) مراجعه نموده و با حضور در سر کلاس ها، ضمن ارائه توضیحات لازم پرسش نامه ها پخش شده و بعد از تکمیل جمع آوری شد. برای تجزیه و تحلیل داده های جمع آوری شده نیز از آزمون های آماری ضریب همبستگی پیرسون و تحلیل رگرسیون چند گانه بر روی SPSS18 استفاده شد.

نتایج

در این پژوهش از کل دانش آموزان مورد بررسی ۲۱۶ نفر (۵۷/۳) درصد متعلق به دانش آموزان پسر و بقیه (۱۶۱ نفر معادل ۴۲/۷ درصد) دختر بودند. از لحاظ سطح تحصیلات والدین نیز تعداد ۲۶ نفر (۶/۹ درصد) از پاسخ دهنده ها دارای سطح تحصیلات ابتدایی؛ ۶۴ نفر (۱۷ درصد) راهنمایی؛ ۱۲۸ نفر (۳۴ درصد) دیپلم؛ ۲۷ نفر (۷/۲ درصد) فوق دیپلم؛ ۱۱۵ نفر (۳۰/۵ درصد) لیسانس و ۱۷ نفر (۴/۵ درصد) فوق لیسانس بودند.

جدول ۱. میانگین، انحراف معیار، حداقل و حداکثر نمرات آزمودنی‌ها در متغیرهای پژوهش

متغیرها	میانگین	انحراف معیار	حداقل نمره	حداکثر نمره
مهارت‌های اجتماعی	۷۷/۳۲	۸/۷۳	۳۲	۱۰۶
کمال‌گرایی	۵۸/۶۱	۱۰/۲۷۲	۲۴	۸۷
مثبت‌اندیشی	۴۹/۸۱	۶/۴۳۴	۲۴	۶۵

برای تحلیل استنباطی داده‌ها، ابتدا به منظور بررسی فرض استقلال خطاها و نرمال بودن داده‌ها و هم‌خطی بودن از شاخص‌های دورین واتسون، آزمون کولموگروف - اسمیرنوف و عامل افزایش واریانس و تولرانس استفاده شد. بر اساس نتایج جدول ۲، آزمون‌های نرمال بودن متغیرهای کمال‌گرایی، مثبت‌اندیشی و مهارت‌های اجتماعی، تأیید و برای تحلیل داده‌ها از آزمون‌های پارامتریک همبستگی پیرسون و تحلیل رگرسیون چندگانه به روش همزمان (استاندارد) استفاده شد.

جدول ۲: آزمون‌های نرمال بودن داده‌ها ($n = 377$)

متغیرها	کولموگروف - اسمیرنوف	سطح معنی‌داری	هم‌خطی هم‌خطی	دورین واتسون
کمال‌گرایی	۰/۸۲۵	۰/۵۰۵	۰/۰۸۹	۱/۲۵۹
مثبت‌اندیشی	۰/۷۴۷	۰/۶۳۲	۰/۰۸۹۳	۱/۰۹۲
مهارت اجتماعی	۳/۹۱۳	۰/۰۹۲	-	-

با توجه به یافته‌های موجود در جدول ۲، توزیع داده‌های به دست آمده نرمال هستند. همچنین، با توجه به اینکه نتیجه آزمون دورین واتسون، در دامنه ۱ تا ۱/۵ قرار دارد، بنابراین، مفروضه استقلال خطا برقرار است. و با توجه به نتایج حاصل از آزمون هم‌خطی، مقدرآماره آزمون تولرانس به صفر نزدیک است، لذا فرض عدم هم‌خطی تأیید می‌شود و همچنین با توجه به نتایج حاصل از آزمون هم‌خطی عامل تورم واریانس، مقدار عامل افزایش واریانس می‌بایستی کمتر از ۲ باشد، لذا فرض هم‌خطی عامل تورم واریانس نیز تأیید می‌شود. بنابراین مفروضه‌های رگرسیون رعایت و فرضیه‌های پژوهش مورد بررسی قرار می‌گیرد.

به منظور ارائه تصویری روشن از ارتباط بین متغیرهای کمال‌گرایی، مثبت‌اندیشی با مهارت‌های اجتماعی دانش‌آموزان، ضریب همبستگی پیرسون بین این متغیرها محاسبه گردید که نتایج آن در جدول ۳ گزارش شده است.

جدول ۳: ضرایب همبستگی کمال گرایی و مثبت اندیشی با مهارت های اجتماعی

متغیر	مهارت های اجتماعی	
	ضریب همبستگی پیرسون	سطح معنی داری
کمال گرایی	۰/۵۰۲	۰/۰۲۶
مثبت اندیشی	۰/۵۲۷	۰/۰۱۱

یافته های جدول ۳ نشان می دهد، بین متغیرهای کمال گرایی با مهارت های اجتماعی ($p = ۰/۰۲۶$ ، $r = ۰/۵۰۲$) و مثبت اندیشی با مهارت های اجتماعی ($p = ۰/۰۱۱$ ، $r = ۰/۵۲۷$) رابطه مثبت و معناداری وجود دارد. بنابراین، یافته ها نشان داد که بین کمال گرایی و مثبت اندیشی با مهارت های اجتماعی دانش آموزان رابطه معناداری وجود دارد.

به منظور بررسی « پیش بینی مهارت های اجتماعی بر اساس کمال گرایی و مثبت اندیشی »، از تحلیل رگرسیون چندگانه به روش همزمان (استاندارد) استفاده شد که یافته های آن در جدول ۴ گزارش شده است.

جدول ۴. نتایج رگرسیون پیش بینی مهارت های اجتماعی بر اساس کمال گرایی و مثبت اندیشی

متغیر های پیش بین	ضرایب غیر استاندارد	خطای استاندارد	ضرایب استاندارد	t	سطح معنی داری
مقدار ثابت	۳۷/۴۹۹	۲/۰۷۶		۱۸/۰۶۶	۰/۰۰۰
مثبت اندیشی	۰/۱۸	۰/۰۱۷	۰/۴۶۶	۱۰/۸۵۷	۰/۰۰۰
کمال گرایی	۰/۱۶۲	۰/۰۲۱	۰/۳۳۳	۷/۷۴۸	۰/۰۰۰
	$p=۰/۰۰۰$	$F=۸۵/۰۶۵$	$R^2=۰/۳۱۳$	$R=۰/۵۶$	

بر اساس این جدول، کمال گرایی و مثبت اندیشی در مجموع ۳۱ درصد از واریانس مهارت های اجتماعی را تبیین می کنند. در این راستا، کمال گرایی ($p = ۰/۰۰۰$ ، $\beta = ۰/۳۳۳$) و مثبت اندیشی ($p = ۰/۰۰۰$ ، $\beta = ۰/۴۶۶$)، مهارت های اجتماعی دانش آموزان را پیش بینی نموده اند.

بحث و نتیجه گیری

این مطالعه با هدف بررسی پیش بینی مهارت های اجتماعی دانش آموزان بر اساس مثبت اندیشی و کمال گرایی والدین انجام گرفت. نتایج نشان داد که بین کمال گرایی والدین و مهارت های اجتماعی دانش آموزان رابطه مثبت و معناداری وجود دارد. به عبارت دیگر افزایش کمال گرایی والدین موجب افزایش مهارت های اجتماعی دانش آموزان می شود. این نتایج با یافته های اینس، کاکس و کلارا (۲۰۰۲) که نشان دادند والدین با کمال گرایی مثبت، صلاحیت اجتماعی کودکانشان را تسهیل می کنند و یافته های هفشجانی و تقوی (۱۳۹۵) که نشان دادند کمال گرایی والدین موجب افزایش سازگاری اجتماعی و مهارت های ارتباطی فرزندان می شود، همسومی باشد. گستره وسیعی از مطالعات بر روی خانواده ها و افراد نشان داده که افراد دارای کمال گرایی زیاد نه تنها استانداردهای بالاتری برای خود تعیین و پیگیری می کنند، بلکه عموماً از دیگران نیز انتظار برقراری ارتباط بر اساس الگوهای کمال گرایانه خاص خود دارند. هابکه، هویت و فلت (۱۹۹۹) در مطالعه ای به بررسی کمال گرایی در روابط صمیمانه پرداختند و نشان دادند که کمال گرایی با جهت گیری اجتماعی دارای رابطه است. در همین راستا فلت، هویت، شاپیرو و رایمن (۲۰۰۱) در مطالعه ای به بررسی رابطه بین کمال گرایی، باورها و سازگاری پرداختند و نشان دادند که کمال گرایی شخصی (شخص محور) و کمال گرایی اجتماعی (اجتماع محور) از زمره تعیین کننده های باورهای ارتباطی بالاخص در عرصه نوع روابط، اعتماد در روابط و روابط حمایت آمیز هستند. به باور بالدوین (۱۹۹۲) کمال گرایی و ویژگی های شخصیتی، طرحواره های ارتباطی را به افراد القاء می سازند که افراد برای پیروی از این طرحواره های ارتباطی از لحاظ درونی احساس الزام می کنند.

هم چنین نتایج نشان داد که مثبت اندیشی والدین باعث افزایش مهارت های اجتماعی دانش آموزان می شود. این یافته با نتایج برخوردار و دیگران (۱۳۸۸)، عمادی نژاد (۱۳۹۲)، جباری و همکاران (۱۳۹۲)، جعفری و همکاران (۱۳۹۳)، سلیگمن (۱۹۹۶) و کاپرارا (۲۰۰۶) مبنی بر ارتباط بین مثبت اندیشی و بهبود روابط بین فردی همسو است. از آنجایی که تفکرات افراد تأثیر مستقیمی روی رفتار آن ها دارد، نوع تفکرات والدین می تواند روی رفتار آن ها با کودکانشان تأثیر گذار باشد، تفکر مثبت والدین می تواند در بهبود روابط و مهارت های ارتباطی و اجتماعی مؤثر باشد (سهرابی و جوانبخش، ۱۳۸۸). سبک تفکر خوش بینانه می تواند در سلامت افراد تأثیر بارزی داشته و مثبت اندیشی، منجر به پیامدهای مطلوبی همچون تقویت اعتماد به خود، ارتباط های بین فردی مؤثر، پیشرفت تحصیلی، کاهش نگرانی های ناکارآمد می شود (صفارحمیدی، حسینیان و زندی پور، ۱۳۹۵). نتایج پژوهش کیلهام و کیم (۲۰۱۴) نشان داد که روانشناسی مثبت نگر می تواند در توسعه ایده آل خود تأثیر به سزایی داشته باشد و به فرآیند آگاهی فرد از ویژگی های شخصی اش، نوع روابط با دیگران و نظرش نسبت به ظرفیت و توانایی او اشاره دارد.

قادری و برزگر (۲۰۱۵) در پژوهش خود به این نتیجه رسیدند که آموزش مهارت های مثبت اندیشی بر افزایش سازش یافتگی اجتماعی دانش آموزان مؤثر بوده است. در همین راستا پژوهشی که توسط میلز (۲۰۰۷) با عنوان تأثیر برنامه خوش بینی بر افزایش رفتار اجتماعی در اواخر دوران کودکی انجام شد، نشان داد که این برنامه، مهارت های اجتماعی کودکان شرکت کننده در پس آزمون را بهبود می بخشد. سلیگمن (۲۰۰۶) نیز در پژوهش خود نشان داد که مثبت نگری بر بهبود مهارت های اجتماعی مؤثر است.

افزون بر این، نتایج تحلیل رگرسیون نیز نشان داد که هر دو متغیر کمال گرایی و مثبت اندیشی والدین به صورت معناداری قادر به پیش بینی مهارت های اجتماعی دانش آموزان هستند، و در کل ۳۱ درصد از واریانس مهارت های اجتماعی دانش آموزان توسط کمال گرایی و مثبت اندیشی والدین تبیین می شود. رشد ناکافی مهارت های اجتماعی نقش بسزایی در ناکامی و شکست های آتی افراد دارد، افراد که توانایی های ضروری برای کارکردهای بین فردی مؤثر را یاد نگرفته اند، پرخاشگر، تندخو و منزوی هستند و موزد تنفر دیگران قرار گرفته و توان همکاری مؤثر با دیگران را ندارند و به شدت در معرض خطرات جسمی، روحی، اخراج از مدرسه و غیره می باشند (وارد، ۲۰۰۴). در همین راستا می توان گفت که رفتارها و مهارت های اجتماعی بر تمامی جنبه های زندگی کودکان و نوجوانان سایه می افکند و بر سلامت روانی، سازگاری و شادکامی بعدی آنان تأثیر می گذارد. توانایی فرد از نظر کنار آمدن با دیگران و انجام رفتارهای اجتماعی مطلوب، میزان محبوبیت او را میان همسالان و نزد معلمان، والدین و دیگر بزرگسالان مشخص می کند. میزان توانایی فرد در مهارت های اجتماعی به طور مستقیم به رشد اجتماعی فرد و کمیت و کیفیت رفتارهای اجتماعی مطلوبی که از خود نشان می دهد، مربوط می شود. داشتن این نوع مهارت اجتماعی سطح بالا با کمال گرایی و تلاش برای عالی بودن و مثبت اندیشی در ارتباط است (به پژوه، ۱۳۸۴).

انجام این مطالعه با چالش ها و محدودیت هایی مواجه بوده که از آن جمله می توان به محدود بودن گستره اجرا به مناطق شهری و عدم بررسی موضوع در مناطق روستایی، محدود بودن مکان اجرای مطالعه به سطح شهر قائم شهر و استفاده از ابزارهای خود گزارشی برای سنجش متغیرهای پژوهش اشاره کرد. با توجه به نتایج تحقیق به مدیران، مسئولان و برنامه ریزان آموزش و پرورش، انجمن اولیاء و مربیان و خانواده های دانش آموزان پیشنهاد می شود که اقداماتی همچون: برگزاری دوره های آموزشی در خصوص آموزش مهارت های مثبت اندیشی و خوش بینی به خانواده ها و اولیای دانش آموزان ارائه شود. زیرا در صورتیکه والدین با وظایف خود و نقش و اهمیت مثبت اندیشی در عرصه های مختلف زندگی آشنا گردند و از آگاهی و دانش لازم برخوردار باشند می توانند باعث افزایش مهارت های اجتماعی فرزندان خود شوند. همچنین به متغیرهای مثبت روانشناسی مانند کمال گرایی خودمدار، کمال گرایی مثبت، انگیزش، اعتماد به نفس توجه کافی داشته باشند تا با شناخت و آگاهی کافی در این زمینه در حد امکان از عدم مهارت های اجتماعی جلوگیری نمایند. و با توجه به اهمیت مهارت های اجتماعی لازم است ضمن ایجاد تغییراتی در محتوای آموزشی، از وسایل کمک

آموزشی و کارگاه های ویژه بهره بگیرند تا بتوانند به رشد و پرورش مهارت های اجتماعی دانش آموزان کمک کنند و برای افزایش مهارت های اجتماعی، مشاوره های گروهی در نظر گرفته شود و سمینار و همایش هایی در زمینه مهارت های اجتماعی، مثبت اندیشی و کمال گرایی برنامه ریزی و برگزار شود.

منابع

برخوری، حمید؛ رفاهی، ژاله و فرح بخش، کیومرث. (۱۳۸۸). اثربخشی آموزش مهارت های مثبت اندیشی به شیوه ی گروهی بر انگیزه پیشرفت، عزت نفس و شادکامی دانش آموزان پایه اول دبیرستان شهر جیرفت، رهیافتی نو در مدیریت آموزشی، ۲(۵): ۱۳۱-۱۴۴.

بشارت، محمد علی. (۱۳۸۲). بررسی رابطه کمال گرایی و حرمت خود در دانش آموزان پیش دانشگاهی، روان شناسی تحولی (روان شناسی ایرانی)، ۱: ۲۱-۳۰.

به پژوه، احمد؛ غباری، باقر؛ حسین خانزاده، عباسعلی و حجازی، الهه. (۱۳۸۴). مقایسه مهارت های اجتماعی دانش آموزان کم شنوا در مدارس تلفیقی و استثنائی، مجله روان شناسی و علوم تربیتی، ۳۵(۲)، ۶۳-۸۳.

جباری، مهسا؛ شهیدی، شهریار و موتابی، فرشته. (۱۳۹۲). اثربخشی مداخله مثبت نگر گروهی در کاهش نگرش های ناکارآمد و افزایش میزان شادکامی دختران نوجوان، مجله روان شناسی بالینی، ۶(۲): ۲۸۷-۲۹۶.

جعفری باغ خیراتی، علیرضا؛ قهرمانی، لیلا؛ کشاورزی، ساره و کاوه، محمد حسین. (۱۳۹۳). تأثیر آموزش خوش بینی از طریق نمایش فیلم بر کفایت اجتماعی دانش آموزان، فصلنامه آموزش بهداشت و ارتقای سلامت، ۲(۱): ۵۷-۶۴.

حسین خانزاده، عباسعلی و یعقوب زاده، ساجد. (۱۳۸۹). بررسی مهارت های اجتماعی مود نیاز دانش آموزان با نیازهای ویژه در محیط های شغلی، تعلیم و تربیت استثنائی، ۱۰۶: ۴-۱۷.

سلیگمن، مارتین. (۲۰۰۶). از بدبینی به خوش بینی: چگونه ذهن و زندگی خود را متحول سازیم، (ترجمه مهدی قراچه داغی، ۱۳۸۸)، چاپ اول، تهران: نشر پیکان.

سهرابی، فرامرز و جوانبخش، عبدالرحمان. (۱۳۸۸). اثربخشی تقویت مهارت های مثبت اندیشی به شیوه گروهی بر منبع کنترل دانش آموزان دبیرستان شهر گرگان، دوماهنامه علمی پژوهشی دانشگاه شاهد، ۱۶(۳۷): ۸۷-۹۷.

صدارت مرئی، مرضیه. (۱۳۸۸). اثربخشی آموزش مهارت های مثبت اندیشی در کاهش اعتیادپذیری دانش آموزان دختر پایه اول دبیرستان های ملارد، پایان نامه کارشناسی ارشد مشاوره مدرسه، دانشکده روان شناسی و علوم تربیتی، دانشگاه علامه طباطبائی.

صفارحمیدی، الناز؛ حسینیان، سیمین و زندی پور، طیبه. (۱۳۹۵). تأثیر آموزش مثبت اندیشی بر ادراک شایستگی و مهارت های اجتماعی کودکان بد سرپرست و بی سرپرست، فصلنامه سلامت روانی کودک، ۴(۱): ۱۳-۲۴.

علیمحمدی، علی و شفیع زاده، حمید. (۱۳۹۵). رابطه مهارت مثبت اندیشی با مهارت های اجتماعی در دانش آموزان مقطع دوم متوسطه شهرستان شمنان، فصلنامه خانواده و پژوهش، ۲۹: ۷۷-۹۱.

عمادی نژاد، سیده کبری. (۱۳۹۲). مقایسه مثبت اندیشی، کیفیت زندگی و رضایت شغلی در معلمان و مشاوران زن دبیرستان، پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه آزاد اسلامی.

کریمی، مریم. (۱۳۹۱). بررسی رابطه میان جهت گیری مذهبی، مثبت اندیشی و رضایت زناشویی همسران جانبازان شهرستان گنبد کاووس: پایان نامه کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد گنبد کاووس.

کویلیام، سوزان. (۱۳۹۰). مثبت اندیشی و مثبت گرایی کاربردی، (ترجمه فریده براتی سده و افسانه صادقی). تهران: انتشارات جوانه رشد.

معتمدی، سیدهادی؛ حاج بابایی، حسین؛ بیگلریان، اکبر و فلاح سلوکلاهی، منیژه. (۱۳۹۱). تأثیر آموزش مهارت حل مسئله بر افزایش کفایت اجتماعی نوجوانان دختر، پژوهش اجتماعی، ۵(۴): ۱۷-۲۹.

موسوی نژاد، سید مرتضی و امیریان زاده، مژگان. (۱۳۹۶). پیش بینی مهارت های اجتماعی از طریق شخصیت کارآفرینانه و خودکارآمدی در دانشجویان دانشگاه جهرم، فصلنامه رهبری و مدیریت آموزشی، ۱۱(۱)، ۱۱۵-۱۳۱.

موسوی دیوا، راضیه. (۱۳۹۲). بررسی رابطه کمال گرایی و خودکارآمدی تحصیلی با اضطراب پیشرفت تحصیلی در دانشجویان. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی - واحد ساری.

نریمانی، علیرضا؛ رضایی، عباس و سوری، الهام. (۱۳۸۸). ارتباط مهارت های اجتماعی و خودکارآمدی با گرایش مصرف مواد در نوجوانان، فصلنامه اعتیاد، ۴(۳): ۱۵۴-۱۷۶.

هفشجانی، فریده امیرالسادات و تقوی، پرستو. (۱۳۹۵). رابطه بین کمال گرایی والدین با سازگاری اجتماعی و مهارت های ارتباطی دانش آموزان، سومین همایش ملی روان شناسی مدرسه، دانشگاه الزهراء، ۱-۸.

یوسفی، فریده و خیر، محمد. (۱۳۸۱). بررسی پایایی و روایی مقیاس سنجش مهارت های اجتماعی ماتسون و مقایسه عملکرد دختران و پسران دبیرستانی در این مقیاس. مجله علوم اجتماعی و انسانی دانشگاه شیراز، ویژه نامه علوم تربیتی، ۱۸(۲): ۱۴۷-۱۵۸.

- Alfano, C. A., & Beidel, D. C. (2011). *Social anxiety in adolescents and young adults*. Washington, DC: American Psychological Association Books.
- Azizi., K. Besharat., M.A. (2011). The relationship between parental perfectionism and child perfectionism in a sample of Iranian families. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*. 15, 1287-1290.(Persian)
- Aydogan, Yasemin, Klinc, F. E., & Tepetas, S. (2009). Identifying parent views regarding social skills. *Procedia Social and Behavioral Sciences*, 5(211), 1507-1521.
- Baldwin, M. W. (1992). Relational schemas and the processing of social information. *Psychological Bulletin*, 112, 461-484.
- Bekhet, A. K., & Zauszniewski, J. A. (2013). Measuring use of positive thinking skills: psychometric testing of a new scale. *Western Journal of Nursing Research*, 35(8), 1074-93.

- Bulkeley, R., & Cramer, D. (1994). Social skills training with young adolescents: Group and individual approaches in a school setting. *Journal of Adolescence*, 17, 521-531.
- Caprara, G. V., Steca, P., Gerbino, M., Paciello, M., & Vecchio, G. M. (2006). Looking for adolescents' well-being: Self-efficacy beliefs as determinants of positive thinking and happiness. *Epidemiology and Psychiatric Sciences*, 15(1), 30-43.
- Choo, S. Y., & Chan, C. K. (2013). Predicting eating problems among Malaysian Chinese: Differential roles of positive and negative perfectionism. *Personality and Individual Differences*, 54(6), 744-749.
- Crick, N & Dodge, K. (1999). Reformulation in judgment about children, *Psychological social bulletin*, 115, 74-80.
- Dong-jin, C. (2011). Pursuit for Perfection- on Carrie's Maturity in Perspective of Motivational Psychology. *Journal of Longyan University*, 3(2), 63-71.
- Eisenberg, N., Fabes, R. A., Murphy, B., Maszk, P., Smith, M., & Karbon, M. (1995). The role of emotionality and regulation in children's social functioning: A longitudinal study. *Child Development*, 66, 1360-1384.
- Enns, M.W., Cox, B.J., & Clara, I. (2002). Adaptive and maladaptive perfectionism: Developmental origins and association with depression proneness. *Personality and Individual Differences*, 33, 921-935.
- Flett, G. L., Hewitt, P. L., & Heisel, M. J. (2014). The destructiveness of perfectionism revisited: Implications for the assessment of suicide risk and the prevention of suicide. *Review of General Psychology*, 18(3), 156.
- Flett, G. L., Blankstein, K. R. & Hewitt, P. L. (2009). "Perfectionism, Performance, and State Positive Affect and Negative Affect After a Classroom Test" *Canadian Journal of School Psychology*, 24; 4-19.
- Flett, G.L., Hewitt, P.L., Shapiro, B., & Rayman, J. (2001). Perfectionism, beliefs, and adjustment in dating relationships. *Current Psychology*, 20(4), 289-311.
- Ghaderi SH, Barzigar M. (2015). The impact of positive thinking on social adjustment of high school students in Sardasht. *Indian Journal of Fundamental and Applied Life Sciences*. 5(3), 2487- 2494. (Persian)
- Habke, A. M., Hewitt, P. L., & Flett, G. L. (1999). Perfectionism and sexual satisfaction in intimate relationships. *Journal of Psychopathology and Behavioral Assessment*, 21, 307-322.
- Haase, AM., & Prapavessis, H. (2004). Assessing the factor structure and composition of the positive and negative perfectionism scale in sport. *Personality and Individual Differences*, 36, 1725-1740
- Hewitt, P. L., & Flett, G. L. (1999). Perfectionism in the self and social contexts: conceptualization, assessment, and association with psychopathology. *Journal of personality and social psychology*, 60(3), 456
- Hewitt, P. L., & Flett, G. L. (2004). *Multidimensional Perfectionism Scale (MPS): Technical manual*. Toronto, Canada: Multi-Health Systems.
- Hewitt, P. L., Habke, A. M., Lee-Baggley, D. L., Sherry, S. B., & Flett, G. L. (2008). The impact of perfectionistic self-presentation on the cognitive, affective, and physiological experience of a clinical interview. *Psychiatry: Interpersonal & Biological Processes*, 71, 93-122.
- Ingram, R. E., & Wisnicki, K. S. (1988). Assessment of positive automatic cognition. *Journal of consulting and clinical psychology*, 56(6), 898-902.
- Killam K, Kim Y. (2014). Positive psychological interventions and self-perceptions: A cautionary tale. UK: Wiley Blackwell, 451- 463.

- Lo, A., & Abbott, M. J. (2013). The impact of manipulating expected standards of performance for adaptive, maladaptive, and non-perfectionists. *Cognitive therapy and research*, 37(4), 762-778.
- Maohua, C., & Yujuan, W. (2014). The Different Mediating Roles of Impulsivity in the Relationship between Time Management Disposition and the Active and Passive Procrastination. *Natural Science Journal of Harbin Normal University*, 5(1).23-30.
- Matson, J. L. (1990). *Matson Evaluation of social skill with youngsters*: Manual, Worthington, OH: International Diagnostic System.
- Matson, J. L., Rotatori, A. F., & Helsel, W. J. (1983). Development of a rating scale to measure social skills in children: The Matson Evaluation of Social Skills with Youngsters (MESSY). *Behaviour Research & Therapy*, 21(4), 335–340.
- Merrell, K.W., & Gimpel, G.A. (1998). *Social skills of children and youth: Conceptualization, assessment, treatment*. Mahwah, NJ: Erlbaum.
- Mills N. (2007). *The effects of two components of the Aussie optimism program on social skills*. Murdoch University. [Professional doctorate thesis], 98- 122.
- Quilliam, S. (2006). *Positive thinking*. (Translator: Anghaei ,M). Tehran. Beh tadbir.
- Seligman, M. E. P (1996). *On Depression, Development and Deathe*. New York: Alfered . Knoff.
- Spence, S.H. (2003). Social skills training with childeren and young people: theory, evidence and practice. *Child and adolescent mental health*. 8(2), 84- 96.
- Stoeber, J., & Yang, H. (2015). Physical appearance perfectionism explains variance in eating disorder symptoms above general perfectionism. *Personality and Individual Differences*, 86, 303-307.
- Stoeber, J. (2014). How other-oriented perfectionism differs from self-oriented and socially prescribed perfectionism. *Journal of Psychopathology and Behavioral Assessment*, 36(2), 329-338.
- Stoeber, J., & Otto, K. (2006). Positive conceptions of perfectionism: Approaches, evidence, challenges. *Personality and Social Psychology Review*, 10, 295-319.
- Stoeber, J. (2012). Dyadic perfectionism in romantic relationships Predicting relationship satisfaction and long-term commitment. *Personality and Individual Differences*, 53(3), 300-305.
- Sweeney, A. C., & Fingerhut, R. (2013). Examining relationships between body dissatisfaction, maladaptive perfectionism, and postpartum depression symptoms. *Journal of Obstetric, Gynecologic, & Neonatal Nursing*, 42(5), 551-561.
- Ward, S. M. (2004). *Our children's social skills*. NewYork: Eric Digest.
- .Yu-neng, Z. (2013). Deep Aesthetic Psychology and Self-Actualizing man's Perfection of Personality. *Journal of Anhui Normal University (Humanities and Social Science Edition)*, 3(1), 35-41.

The role of perfectionism and positive thinking of parents in Prediction of social skills of the elementary students

S.L.Hosseini tabaghdehi¹, Z. Asadi²

Abstract

The aim of this study was the role of perfectionism and positive thinking of parents in Prediction of social skills of the elementary students. The research method was descriptive – correlational (regression type). The population of this study was comprised of all elementary students in Ghaemshar city during 2014-2015 academic year. The sample included 377 students randomly selected by cluster sampling method. To collect data, the questionnaire of perfectionism, positive thinking, and social skills were used. Data analysis was performed using Pearson correlation coefficient and multiple regressions by SPSS- 18. The results showed that there is significance relation between perfectionism and positive thinking with social skills of the elementary students ($p < 0/05$). The results of multiple regression analysis using simultaneous arrival research showed that perfectionism and positive thinking be explaining 31% of the variance of the total score of social skills, have the ability to predict the criterion variable ($p < 0/01$). These findings indicate the need for serious attention of planner, counselors and authorities to social skills of students.

Keywords: perfectionism, positive thinking, social skills, elementary students.

1 . Corresponding Author: Assistant Professor of educational management, Ramsar Branch, Islamic Azad University (leila.hosseinitabaghdehi@yahoo.com).

2. M.A on psychology, Sari Branch, Islamic Azad University.